

Handel uliczny

Kategorie: Zjawiska

Towary, które sprzedawane były przez Żydów, przewiezionych z Zachodu, aby uzyskać pieniądze na kupno jedzenia na czarnym rynku. Handel uliczny nie był umiejscowiony w jakimś wybranym rejonie. Ulice Łagiewnicka, Brzezińska (obecnie ul. Wojska Polskiego), Młynarska i Lutomierska stanowiły główne ulice getta, które były też głównymi trasami ruchu w getcie. Codziennie sprzedawane tam były gwiazdy żydowskie („łaty” z tarczą Dawida), sznurówki, nici, włóczki, zapalniczki, mydło, skarpety, wieszaki. W piątki także sobotnie, cienkie świece.

Latem 1942 r., kiedy zaowocowały działki (vide), pojawili się handlarze sprzedający czosnek, cebulę i zieloną cebulkę. Kiedy zamknięte zostały sklepy z papierosami (z braku lub z ograniczeń tabaki) pojawili się przed bramami domów i w domach sprzedawcy papierosów i tytoniu na papierosy. Sprzedawcy ci żądali bardzo wysokich cen. W lecie 1944 r. ceny tak sprzedawanych papierosów były trzykrotnie wyższe od ustalonych oficjalnie. Stałymi postaciami byli też sprzedawcy sacharyny i cukierków toffi, którzy sprzedając wyśpiewywali bez przerwy ułożone przez siebie piosenki. Chociaż Przełożony Starszeństwa Żydów zakazywał przez lata handel uliczny...

Źródła

Encyklopedia, s. 202; Entsiklopedia shel geto Lodzh, "Yediot beit lohamei ha-getaot", April 1956, Nr. 2-3 (14-15) s. 65.

Tagi

gospodarka życie codzienne

Data aktualizacji: 29-01-2026

Data dodania: 13-08-2023